

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 31626-07-15

תאריך : 19.12.17

בפני כבוד השופטת שפרה גליק

התובעת :

נגד

הנתבע :

פסק דין

עניינו של פסק הדין הוא הכרעה בתביעת מזונותיהם של שני קטינים.

הרקע ותמצית הטענות

1. התובעת והנתבע נישאו ב-2010, מנישואיהם נולדו שני קטינים בשנים 2010 ו-2011.

2. נישואי הצדדים נקלעו למשבר והצדדים נפרדו.

3. לטענת התובעת, הנתבע נקט כלפיה באלימות כלכלית, וכך ביטל ללא הסכמה את כרטיס האשראי שלה בחשבונם המשותף של הצדדים, וכך גם ביטל את המנקה ועוד.

4. הצדדים התגוררו (עד לעזיבת התובעת) בדירה חדשה שנכששה במסגרת הסכם רכישה, ואשר ביחס לדירה חתמו על הסכם ממון מיום 19.1.15.

5. לטענת התובעת, לנתבע שני תארים אקדמיים, במתמטיקה ובמדעי המחשב, הוא עובד לטענתה בשותפות עם אחיו בעסק משפחתי, בו הוא שותף בפועל אך מוגדר כשכיר לצרכי מס, ומקבל משכורת בסך 9,000 ₪ נטו בלבד, אך לטענת התובעת, הכנסתו בפועל גבוהה מהכנסתו המדווחת.

6. התובעת אף הוסיפה וטענה, כי בשל ההכנסות הלא מדווחות של הנתבע, המשפחה חיה ברמת חיים גבוהה.

7. התובעת בעלת תואר ראשון בניהול וכלכלה, עובדת בבנק הפועלים ושכרה עומד בעת הגשת התביעה על סכום חודשי של 11,160, וכן יש לה בונוס שנתי של כ- 5,700 ₪.

1 מתוך 12

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 31626-07-15

תאריך: 19.12.17

בפני כבוד השופטת שפרה גליק

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
8. התובעת תבעה את מזונות הקטינים : לתובע 1 – 5,170 ₪ לחודש ; לתובע 2 – 6,220 ₪ לחודש, וכל זה מלבד הוצאות בשיעור 20% לכל קטין בהוצאות המדור ואחזקתו בסך כולל של - 3,945 ₪.
9. הנתבע כבר בכתב בהגנתו בטענות התובעת בתביעתה. הנתבע אף טען שהתביעה נעדרת עילה ואף ביקש למחקה.
10. לטענתו, התביעה אף אינה נתמכת באסמכתאות כנדרש וגם מטעם זה יש למחוק את התביעה.
11. עוד טען הנתבע, כי התובעת עתרה לחיוב הנתבע בסכומים מופרזים ונעדר אחיזה במציאות.
12. הנתבע טען בהגנתו, בעת שנפגשו הצדדים הוא היה מורה, והבין כי הכנסתו הצנועה לא תפרנס את המשפחה, ולפיכך שמח להתקבל כעובד בעסקו של אחיו, ומאז ועד היום עובד הנתבע כשכיר בעסק של אחיו.
13. הנתבע טען, כי שכרה של התובעת גבוה מזה שהיא טוענת לו, וכיום היא משתכרת כ-14,000 ₪ נטו לחודש בנוסף להטבות שונות שהיא מקבלת ממקום עבודתה, בלי הבונוס השנתי ודמי ההבראה, עומד שכרה החודשי הממוצע של התובעת על סך 12,000 ₪.
14. הנתבע טען, כי הינו שכיר והכנסתו החודשית הקבועה היא כ-9,000 ₪ נטו לחודש, "וזאת לאחר קיצוץ הלוואות שנטל ממקום עבודתו בסך של 1,000 ₪ לחודש".
15. הנתבע הוסיף וטען, כי הסכומים שנטל מהעסק של אחיו אינם בגדר תוספת לשכרו, אלא הלוואות שנטל ומחזיר לאורך כל התקופה.
16. הנתבע הכחיש בהגנתו שהצדדים ניהלו רמת חיים גבוהה, ולטענתו, ניהלו הצדדים רמת חיים שהינה פועל יוצא של הכנסותיהם.
17. הנתבע הוסיף בהגנתו, כי בכתב התביעה יש הפרזה בצרכים מעבר להוצאה האמיתית.
18. בשל כל הטעמים האמורים, ביקש הנתבע לדחות התביעה.
- 19.
- 20.
- 21.
- 22.
- 23.
- 24.
- 25.
- 26.
- 27.
- 28.
- 29.
- 30.
- 31.
- 32.
- 33.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 31626-07-15

תאריך: 19.12.17

בפני כבוד השופטת שפרה גליק

17. להשלמת הרקע אוסיף, כי הצדדים ניהלו בפני גם תובענה בעניין המשמורת על ילדיהם (תמ"ש 31636-07-15). בתיק זה ואחרי קבלת חוות הדעת של מומחית בית המשפט שמינית, (הפסיכולוגית הקלינית, חגבי הדרה בר) הסכימו על משמורת משותפת בקטינים וניתן בעניין זה פסק דין על ידי ביום 11.1.16.

18. ועוד אציין להשלמת הרקע, כי ביום 15.10.15, פסקתי מזונותם הזמניים של הקטינים בסך - 1,450 ₪ לכל קטין מלבד החלק היחסי במדור ומחצית הוצאות החינוך. הבר"ע על החלטתי נדחתה (ראה ההחלטה רמ"ש 38489-11-15 מיום 20.1.16).

מבוא דיני.

19. הצדדים הסכימו, כי עד להכרעה בתביעת המשמורת, לא תשמענה ההוכחות, נתתי להסכמתם הדיונית תוקף של החלטה (ראה החלטתי מ-01.11.16), אולי מטעם זה התארך "זמן המדף" של התיק.

20. ועוד מצאתי לנכון להעיר במסגרת המבוא הדיוני, כי כתבי הטענות היו ארוכים שלא לצורך, משובצים בתצלומי מסרונים, אך ערוכים עם "מתווה הנורמטיבי" ומשובצים פסיקה. כתב טענות, מן הראוי שיהיה תמציתי, ויכלול רק את העובדות הנחוצות לגופו של עניין.

21. אציין, כי בתביעה צוינו הקטינים כתובעים וזונות. כעולה מתיקון מס' 3 לתקנות סדר הדין האזרחי (קח"ת 7412, עמוד 1668, הצדדים הם בני זוג ולא ילדיהם, ולפיכך תוקרא אפוא אם הקטינים "התובעת").

דיון.

הדין החל.

22. הכללים לפסיקתם של מזונות ילדים ידועים. נראה שלאחרונה מאז פסק הדין בבע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית (19.7.17) (פורסם במאגר "נבו"), באשר לילדים בגילאים 6-15 יפסקו המזונות מדין צדקה תוך שהחלוקה בין ההורים תיקבע על פי יכולותיהם הכלכליות, היחסיות מכל המקורות העומדים לרשותם.

ראה בעניין זה גם פסק דיני בתמ"ש (ת"א) 16207-01-16 ש.ד. נ' נ.א.ד. (פורסם במאגר "נבו").

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 31626-07-15

תאריך: 19.12.17

בפני כבוד השופטת שפרה גליק

1

2

3

23. הקטינים שניהם כיום מעל גיל 6.

4

5

6

7

8

9

מנ הדיו לנדון:

יכולת התובעת:

25. התובעת טענה וראה סעיף 32 לתצהיר עדותה הראשית, כי היא עובדת למעלה מ-13 שנים בבנק הפועלים ושכרה החודשי הממוצע עומד על 10,271.53 ₪ נטו לחודש.

26. בדיקת תלושי השכר שצירפה התובעת כמוצג ת/4 בין החודשים ספטמבר 2015 לאוגוסט 2016 מראה שכרה נטו של התובעת הוא במדויק - 10,321 ₪ לחודש.

27. הוכח שהתובעת מקבלת גם בנוס שנתית בסדר גודל של 5,000-6,000 ₪ לחודש, היינו הכנסתה נטו יכול להגיע לסכום של כ-11,000 ₪ נטו לחודש.

28. התובעת שוכרת דירה ב-5,000 ₪ לחודש, חלקה בשכירות הוא 60%, היינו 3,000 ₪ לחודש, כך שהכנסתה הפנויה עומדת על סכום חודשי של 8,000 ₪.

29. אציין בהקשר זה, כי אני מסכימה עם האמור בסיכומי התובעת, וניתן שהתחשיב שערכתי בעת קביעת המזונות הזמניים שנפסקו, בהתייחס לשכר התובעת, היה גבוה מדי.

30. עוד אציין, כי אין בידי לקבל האמור בסיכומי הנתבע באשר להשתכרות התובעת. אם התובעת מקבלת תוספת בגין אחזקת רכב, אלה מגולמות בשכרה והובאו בחשבון בתחשיב שכרה שלעיל.

שכרה של התובעת לשעה אף הוא אינו ממין העניין, חישבתי את שכרה נטו בצורה מדויקת. בהערת שוליים אציין, כי שכרה מחושב לא על פי בסיס שעות, ולא היה כל מקום במסגרת הסיכומים למנות שעות וימים. לעניין האופציות - אלה אינן נזילות בשלב זה, ותחשיבן יבוא בתביעת הרכוש.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 31626-07-15

תאריך: 19.12.17

בפני כבוד השופטת שפרה גליק

- 1 כאמור לעיל, אני קובעת איפוא, כי הכנסתה הפנויה של התובעת עומדת על סכום חודשי של
2 8,000 ₪.
3
4
5 יכולת הנתבע.
6
7 32. עיון בתצהיר העדות הראשית של הנתבע מוביל למסקנה עגומה : הנתבע עסוק בהכפשת
8 התובעת, בונה את תצהירו, כאילו המדובר בכתב הגנה ולא בתצהיר עדות ראשית (כך יש
9 התייחסות לכל סעיף עם הכותרת "מוכחש").
10 יתרה מכך, הנתבע מרבה להתבטא בלשון בוטה שמקומה לא בכתבי טענות, והוא חוזר ושונה
11 את המילים "כזבים", "שקרים" על כל הטיותיהן, וכיו"ב.
12 לעומת זאת, יש התייחסות קצרה בלבד להכנסתו של הנתבע בסעיף 44 לתצהיר עדותו
13 הראשית. לטענתו, הוא משתכר כשכיר בעסקו של אחיו סך של 9,000 ₪ נטו לחודש.
14
15 33. עיון בתלושי השכר שצורפו לתצהיר העדות הראשית (נ/22) מראה ששכרו עומד על סך של
16 10,000 ₪ לחודש, שכן - 1,000 ₪ הם בחוקת ניכויי רשות. יצוין שהנתבע צירף רק 11 תלושים
17 מאוקטובר 2015 עד אוגוסט 2017 כולל.
18
19 34. בהחלטתי בעניין המזונות הזמניים (בקשה מס' 1 בתיק זה מיום 15.10.15) קבעתי, כי הכנסתו
20 של הנתבע גדולה מזו אשר הוא טוען לה.
21 לאחר בדיקת התשתית הראייתית אשר הונחה בפני, אני קובעת כי אכן אלה פני הדברים,
22 ולהלן אפרט טעמי :
23
24 34.1 הנתבע הגדיל הלכה למעשה את הכנסתו החודשית הפנויה ע"י משיכות שונות שעשה
25 בכרטיס האשראי של העסק בו הוא עובד. ההסבר שנתן הנתבע, שכביכול המדובר
26 בחלואות אינו סביר : כך הנתבע הודה בחקירתו הנגדית (ראה עמוד 21 לפרוטוקול
27 ; שורות 10-11) כי הוא שמחליט מה יהיה גובה ההוצאות (המשיכות בכרטיס
28 האשראי), מה יהיה גובה החוזרים ומועדים (ראה עמוד 21 לפרוטוקול ; שורות 27-
29 28), והוא מודה גם בחקירתו הנגדית כי השיקולים למתן החלואה היו פרטיים ולא
30 של מקום העבודה (עמוד 21 לפרוטוקול ; שורות 27-28).
31
32 34.2 כאשר נחקר הנתבע, לשם מה היה זקוק לחלואות כדבריו בסדר גודל של כ-100,000
33 ₪, הוא עונה בעמוד 20 לפרוטוקול "... יותר נכון לשלם בכרטיס אשראי בתשלומים,

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 31626-07-15

תאריך : 19.12.17

בפני כבוד השופטת שפרה גליק

- 1 **כך שאם יקרה משהו יש ביטוח לכסף**, ואולם עיון במשיכות שעשה הנתבע בכרטיס
2 האשראי מצביע על כך שיש משיכות קטנות ולא רק "גדולות", כך רכישות בגיפניקה,
3 ארומה ג'ירף, תשלומים להוט... ההסבר שנתן הנתבע אינו עולה איפוא בקנה אחד
4 עם המצב במציאות.
5
6 **34.3** הנתבע לא נתן כל הסבר לצורך בהלוואות, בעיקר נוכח העובדה שהצהיר על כך שהוא
7 מתנגד למשיכות יתר, וחשבון הבנק של הצדדים היה תמיד, על פי דבריו, ביתרת
8 זכות (ראה עמוד 20 לפרוטוקול שורות 12-5).
9
10 **34.4** הוכח ששימושים פרטיים של הנתבע, ושל המשפחה בכלל, נעשו ע"ח העסק בו עובד
11 הנתבע, כך באשר לתשלומים לספק האינטרנט, לספק הכבלים (נטויזין והוט) ראה
12 עמ' 32 לפרוטוקול, שורות 2732, ועמוד 33 לפרוטוקול שורות 1-3. כפי שכבר הראיתי
13 לעיל הוצאות אלה אינן "הלוואה" כפי שניסה הנתבע לטעון, שכן הן לא הופיעו
14 בתלוש שכר של הנתבע, וההוצאות וגובהן היו נתונות לאישורו (עמוד 21 לפרוטוקול)
15 כך גם שולמו חשבוניות הטלפון הניידים של הצדדים, כולל חשבון הטלפון הנייד של
16 התובעת, והנתבע נאלץ להודות בכך בחקירתו הנגדית (עמוד 29 לפרוטוקול שורות
17 16-31 ועמוד 30 לפרוטוקול שורות 1-11. אפילו החופשות שהצדדים יצאו אליהן,
18 שולמו ע"י העסק של אחי-הנתבע (בני עובד הנתבע), לרבות כרטיסי הטיסה והמלונות,
19 הנתבע ניסה להתחמק בחקירתו הנגדית וטען שקיבל את הטיסות במקום דמי
20 הבראה (עמוד 31 לפרוטוקול, שורות 2-14), דבר שהוא מופרך בפני עצמו כי אין
21 בתלושי השכר של הנתבע סימוכין של הכנסה זקופה של דמי הבראה.
22
23 **34.5** גם בחקירתו הנגדית של רואה החשבון של הנתבע, רו"ח אדוארד קאופמן, (עמוד 44
24 לפרוטוקול) הודה רואה החשבון כי הברוטו של הנתבע נגזר מהנטו שלו, (ראה עמוד
25 44 שורות 16-28).
26
27 **34.6** בחקירתו, הודה הנתבע כי רכב הפולקסווגן של החברה שימש אותו, וגם הדלק שולם
28 ע"י החברה, וכן גם הטסט והביטוחים (ראה עמוד 22 לפרוטוקול שורות 19-32).
29 במהשך חקירתו (עמוד 23 לפרוטוקול) ניסה ליתקן מעט את תשובותיו הקודמות
30 ואמר:
31

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 31626-07-15

תאריך: 19.12.17

בפני כבוד השופטת שפרה גליק

- 1 "... הרכב הוא רכב חברה, הוא משמש במהלך היום להתקנות
- 2 שאני עושה, ובתמורה הרכב יהיה לי בסופי שבוע, אבל זה לא
- 3 תנאים".
- 4
- 5 כאשר נשאל הנתבע מדוע העובדה שהועמד לרשותו רכב, לא קיבל ביטוי בתלוש
- 6 השכר שלו, הוא ענה בעמוד 25 שורה 1 "זה מגולם בברוטר".
- 7 הדבר מעורר תמיהה.
- 8
- 9 ואכן, רואה החשבון של החברה מדוע אין ביטוי בתלוש השכר של הנתבע לעובדה
- 10 שיש לו רכב חברה, והוא ענה בעמוד 46 לפרוטוקול שורות 2-1:
- 11
- 12 "נכון, קודם כל אמור להיות. כנראה יש איזושהי טעות. אמור
- 13 להיות נסיעות לכל העובדים בפועל".
- 14
- 15 הוכח כי הנתבע משך כספים מח"ן החברה, באמצעות כרטיס האשראי של החברה 34.7
- 16 שהיה מצוי ברשותו. הנתבע טען שזה "חוב" בלבד וכדי לתמוך בטענתו צרף לכאורה
- 17 כרטיס חו"ן של הנהלת החשבונות של החברה, ואולם אני מתקשה לקבל כרטיס זה
- 18 כאמיתית או כמשקפת באמת את יתרת החוב של הנתבע כלפי החברה.
- 19
- 20 גם רואה הח"ן של החברה צרף מכתב כי מלכתחילה ומאז 2014 החוב של הנתבע היה
- 21 קרוב ל- 100,000 ₪, אך הוא הצטמצם ל- 31,000 ₪ (יתרת חוב) עקב החזר הלואות,
- 22 עם זאת ברור שהיו רכישות גדולות מאוד ע"י החברה, כמו מטבח ב- 50,000 ₪,
- 23 מוצרי חשמל ועוד.
- 24
- 25 ועד מתי יש להחזיר החוב? עד 2029 כפי שנכתב בראש הכרטיס, הדבר לא ברור כלל
- 26 ועיקר וגם לא הובהר. אין ספק שגם כאן יש לנתבע תוספת שכר משמעותית וסמויה,
- 27 ואולי זו נוצרה כדי לא להגדיל את תלוש שכרו.
- 28
- 29 הנתבע מודה בסיכומיו כי קיבל תלושי שי מהחברה בה הוא עובד, אך לטענתו זה 34.8
- 30 היה רק בחגים ובהיקף של 5,500 ₪ (לשנה? בכל חג?) גם זו תוספת לשכר שלא בא
- 31 לידי ביטוי בתלוש השכר.
- 32

7 מתוך 12

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 31626-07-15

תאריך: 19.12.17

בפני כבוד השופטת שפרה גליק

- 34.9 עיון בתלושי השכר של הנתבע, מצביע על מידה בה של מלאכותיות, אין בשכרו קצובת הבראה, חרף העובדה שההסכמים החלים במשק מחייבים זאת, וכבר הראיתי לעיל, שהנתבע טען שכרטיסי הטיסה של המשפחה היו "במקום" קצובת הבראה (ראה האמור לעיל לפסק דיני).
- 34.10 הנתבע הודה כי השתמש בעסקאות בארטור על חשבון החברה בה עבד לרכישות שונות, ראה בעניין זה חקירת הנתבע בעמוד 5 לפרוטוקול שורות 10-13, ראה גם מסרון שצירף הנתבע לתגובתו לבקשה לפסיקת מזונות זמניים, ובו נכתב בעמוד 8 כי עשה "בארטור" על חשבון מקום העבודה לרכישות בגדים לילדים, אין ספק שצודקת התובעת בסיכומיה, בטענה כי יש לראות גם בכך תוספת סמויה לשכרו של הנתבע.
35. יש להביא בחשבון גם את העובדה, כי הנתבע עובד בעסק השייך לאחיו, שבו הוא משמש גם דירקטור (בלא כל תוספת שכר עבור כך), שאמם של הנתבע ושל אחיו, נותנת "ייעוץ" בחברה, ומקבלת על כך שכר... נראה איפוא כי כל ההתנהלות בענייני משכורתו של הנתבע אינה תקינה בלשון המעטה ולא נועדה אלא לשרת מטרה אחת – לגרום לכך ששכרו של הנתבע יישאר נמוך ככל האפשר.
36. לכאורה, לנוכח העובדה כי הנתבע עושה בעסק של אחיו כבתוך שלו, ניתן לסבור שהוא שותף סמוי בעסק, ואולם הוכחה ישירה לכך לא הוצגה לי, לפיכך לא אוכל להגיע למסקנה כזו, וגם אם טענה כך התובעת – אין בידי לקבל טענתה.
37. בהתחשב בכל האמור לעיל, נראה שהכנסתו האמיתית של הנתבע גבוהה מאשר הוא מצהיר עליה, (שם טענה כי שכרו עומד על סך 22,000 ₪), ובעניין זה אני מקבלת את עמדת התובעת בסיכומיה. עם זאת הערכתי נמוכה כאשר חישבה אותה התובעת ואני מעריכה את הכנסתו החודשית נטו כפולה מזו שטוען לה היינו 18,000 ₪ נטו לחודש.
38. בהתחשב בכך שהנתבע משלם משכנתא בסך 3,000 ₪ לחודש וחלקו הוא 60% (הלכת הראל) הרי הכנסתו הפנויה עומדת על 16,200 ₪ לחודש.
- רמת החיים של הצדדים**
39. התובעת ניסתה להוכיח את טענותיה בדבר רמת ההכנסות הגבוהות של הנתבע באמצעות רמת החיים של הצדדים, לאחר שמיעת הראיות איני סבורה שהצדדים חיו ברמת חיים

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 31626-07-15

תאריך: 19.12.17

בפני כבוד השופטת שפרה גליק

- 1 גבוהה. ניתן לומר שהם חיו ברמת חיים בינונית: הם רכשו מטבח, מכונית טויוטה, שילמו את
2 כל ההוראות, והנתבע משלם משכנתא (נדיין חלק ה"בלון" של ההלוואה) בשיעור 3,000 ₪
3 לחודש, הנתבע הודה בחקירתו הנגדית כי גם משלם תשלום חודשי לקאנטרי קלאב השכונתי.
4
- 5 40. אני סבורה כי גם רמת החיים כפי שאני הגדרתי לעיל תומכת במסקנתי ביחס להכנסות
6 הצדדים.
7
- 8 **צרכי הקטנים**
9
- 10 41. עיון בכתב התביעה, מראה שצרכי הקטנים המפורטים בו, מוגזמים לאין שיעור, כך מזון
11 לקטינה ילידת 2011, שהייתה כבת 4, בעת הגשת התביעה, בסכום חודשי של 1,500 ₪, וכן
12 ביגוד והנעלה בשיעור של 500 ₪ לחודש, או היגינה, מוצרי קוסמטיקה ומספרה בשיעור של
13 250 ₪ בחודש.
14 כך גם באשר לבן שהיה תינוק בעת הגשת התביעה, שגם בהתייחס אליו נתבעו סכומים
15 מופרזים רק מזון (1,500 ₪ בחודש) ורק ביגוד והנעלה – 500 ₪ ועוד.
16
- 17 42. יתרה מזאת, התביעה גם לא נתמכה באסמכתאות של ממש, אלא בדפי תנועה של כרטיס
18 אשראי, וכמה קבלות בגין רכישת מוצרי חשמל לדירה החדשה, לכן קבלות שונות ב"תפוזות"
19 – הדבר אינו תקין, שכן אין לצפות משופט המשפחה, שירכיב משקפי מצבט על חוטמו, יקמץ
20 מצחו, ויעשה חישובים "רוחביים" מתוך דפי התנועה כדי לחשב כל הוצאה. שומה על התובע
21 לספק אסמכתאות מופרדות באופן מובחן לכל הוצאה נטענת.
22
- 23 43. מכל מקום, בתצהיר עדותה הראשית תיקנה התובעת את הסכומים הנתבעים, ותבעה
24 סכומים מופחתים: כן את צרכי כל אחד מהקטנים העמידה על סך של 2,625 ₪.
25 אני מקבלת את טענת התובעת בסיכומי התשובה שלה, כי לא היה בכך מצד התובעת ניסיון
26 להטעות את בית המשפט: יתרה מזאת הסכומים גם לא הופחתו פעמיים, אלא פעם אחת
27 וזאת בשל פער הזמנים בין העדות הראשית, ומה גם שבינתיים הסכימו הצדדים על משמורת
28 משותפת, ועל חלוקת זמן שוויונית ביניהם בילדים.
29
- 30 44. בדיקת רכיבי ההוצאות הנטענות למזונות הילדים מראה שניים אלה:
31
- 32 44.1 התובעת לא נחקרה על מרבית סעיפי ההוצאה הנטענים על ידה, כהוצאות הדרושות
33 לילדים למזונותיהם, ולפיכך לכאורה – טענותיה לא נסתרו.

9 מתוך 12

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 31626-07-15

תאריך: 19.12.17

בפני כבוד השופטת שפרה גליק

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
- 44.2 עיון בתיק המוצגים שצירפה התובעת לתצהיר עדותה הראשית, מצביע על כך שאין ממש תמיכה מלאה לנטען על ידה, רוב המוצגים, שאמורים לייצג (אפילו באופן מדגמי) את ההוצאות הנטענות, הם בעיקר "קבלות בתפוזות", היינו "סליפים" של קניות שונות בסופר, האמנם מי מהצדדים מצפה שהשופט היושב בדיון ירכיב משקפי מצבט על חוטמו, יקמט מצחו ויעשה חישובים במכונת החישוב, כמה ההוצאה הממוצעת החודשית למזון, כמה לביגוד וכיו"ב? הדבר אינו סביר.
45. בהתחשב באמור לעיל, ובהתחשב במה שקבעתי כרמת חייהם של הצדדים, ומאחר שמדובר במזונות ילדים, אפנה להערכת המזונות הדרושים לכל ילד. אומר מיד כי נוכח ניתוח היכולות של ההורים, נאם כי המזונות הדרושים לכל קטין אינם בשיעור של מזונות לפי צרכים הכרחיים כפי שפסקתי במזונות הזמניים (סכום של 1,450 ₪ לכל ילד) ונראה איפוא, כי הסכום גבוה יותר, אך לא כפי שטענה התובעת: כך למשל ילדים החולקים משמורת משותפת בין הוריהם אינם זקוקים ל-1,000 ₪ למזון כאשר הם אצל אחד מהוריהם, והוא הדין בהוצאה אחרת.
46. אני מעמידה אפוא את המזונות הדרושים לכל ילד בסך 2,000 ₪ לחודש. מלבד הוצאות חינוך ובריאות.
- אינני כוללת במזונות הילדים את הוצאות המדור, שכן כל הורה מספק מדור לילדים עת הם מצויים ברשותו.
- חלוקת הנטל במזון בין ההורים**
47. כפי שכבר הראיתי לעיל היחס בין הכנסותיהם הפנויות של ההורים הוא – הנתבע 67%, התובעת 33%, זה היחס בין שלחייב את ההורים כנשיאה במזונות.
48. החיוב האמור לעיל, נובע מן הפרשנות הנכונה לטעמי לפסק הדין בעניין בע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית (19.7.17) (פורסם במאגר "נבו"), כדי שלא להכביר בעוד מילים, אפנה גם לפסק דיני תמ"ש (ת"א) 16207-01-16 ש.ד. נ' א.ד. (14.9.17) (פורסם במאגר "נבו") בעניין מזונות ילדים מעל גיל 6.
49. לפיכך אני מחייבת את הנתבע בתשלום מזונות כל אחד מילדיו לידי התובעת בסך 1,340 ₪ לחודש (להלן "דמי המזונות").

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 31626-07-15

בפני כבוד השופטת שפרה גליק

תאריך: 19.12.17

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
50. ניתנות ההוראות הבאות באשר לדמי המזונות:
- 50.1 דמי המזונות ישולמו בכל 1 לחודש גרגוריאני שוטף לידי האם, החל מיום מתן פסק הדין ועד הגיע כל קטין לגיל י"ח שנה ואו סיימו הלימודים בבית הספר התיכון. בתקופת השירות הצבאי - הסדיר, יעמדו דמי המזונות על שליש משיעורם הקודם.
- 50.2 סכום שלא ישולם במועדו יישא הפרשי ריבית והפרשי הצמדה כחוק.
- 50.3 בנוסף וכחלק בלתי נפרד מהמזונות יישא הנתבע וישלם 67% מכל הוצאה רפואית חריגה שאינה מכוסה ע"י הביטוח הרפואי בו מבטחים הקטינים.
- 50.4 כן יישא וישלם הנתבע, כחלק בלתי נפרד מהמזונות 67% מכל הוצאה חינוכית לרבות: תשלומי חובה לבית הספר, חוג אחד לכל ילד, צהרון ואו מחזור אחד של קייטנה לפי תעריף מתגייס ציבורי, וכן שיעורים פרטיים אם יהיה מי מהילדים זקוק על פי מכתב ממורה בית הספר.
- 50.5 קצובת הילדים המשתלמת מאת המוסד לביטוח לאומי תחולק בין ההורים כל עוד חולקים הם משמורת משותפת.
- 50.6 דמי המזונות יהיו צמודים למדד ויעודכנו אחת ל-3 חודשים ללא תשלומים רטרואקטיביים.
51. קבעתי בסעיף 50.1 כי החיוב במזונות הקטינים יהיה מיום מתן פסק הדין ולא מיום הגשת התביעה כפי שלכאורה מחייב מהלכת לוויאן, כדי שלא לגרור להתחשבות מסובכת בין הצדדים, לחובות עקב פערי הפסיקה בהתחשב בהפרש שבין 1,450 ₪ לכל ילד בפסיקת המזונות הזמניים לבין 1,340 ₪ בפסיקת המזונות הקבועים.
52. הבאתי בחשבון את הפער ביכולות הצדדים, ואת יכולותיהם הכלכליות בכלל. הצדדים חולקים משמורת משותפת, אך בנסיבות הצדדים לא יהיה זה צודק שבבית אחד ייהנו ילדי הצדדים משפע בעוד בבית אחר יחוו מחסור. משנה תוקף יש לדברים אלה, נוכח האובססיה, שגילו הצדדים בהתנהגותם זה כלפי זה.

11 מתוך 12

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 31626-07-15

תאריך: 19.12.17

בפני כבוד השופטת שפירא גליק

התנהלות הצדדים

53. בחרתי לייחד פרק על התנהלות הצדדים. הצדדים ניהלו ביניהם מלחמות חורמה, באופן שאינו תואם את סוג התביעה, והעובדה שמדובר בתביעת מזונות לילדים שהוריהם חולקים ביניהם משמורת משותפת.

54. כל אחד מהצדדים מאשים את רעהו בחוסר תום לב, בהכפשות, בפעולות לא מוסריות ועוד. אף אחד מהצדדים אין בו מידת צדיקות גמורה ושניהם ניהלו מאבק קשה ומיותר. אציין שבמקביל מנהלים הצדדים שתי תביעות נוספות בפני האחת בתביעה רכושית, והאחת בתובענה שהגיש הנתבע כגון, לביטול הסכם הממון שבין הצדדים.

סיכומי של דבר

55. נפסק כאמור בפסק דיני לעיל.

56. הנתבע יישא בהוצאות התובעת לרבות שכ"ט עו"ד בסך 15,000 ₪.

57. ניתן לפרסום בהשמטת שמות.

58. **המזכירות תשלח פסק דיני לבאי כח הצדדים.**

ניתן היום, א' טבת תשע"ח, 19 דצמבר 2017, בהעדר הצדדים.

שפירא גליק, שופטת